

Reuerendi Patris P. Hieremiæ Drexelii e Societate Iesu Opera omnia

Duobus nunc Voluminibus comprehensa, & libellis ante hac non editis
aucta ; Illvstrata, Indicibvs Moralibus, Locorum S. Scripturæ, Capitalium
Mysteriorum fidei, Rerum, & Concionum quouis anni tempore habendarum
; Congestis Et Compositis Methodo prorsus, alijs Auctoribus inusitata ; Sed
Theologis ...

Drexel, Jeremias

Antverpiæ, 1643

Hora IX.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-77028](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-77028)

neo. Nunquid eo libidinem omnem prohiberi censet? A
censet, respondebit, nec aliter poterit. Et tamen in
hanc expressissimam Deilegem, nihilominus tam petu-
lanter, toties peccare audes? ergo tua tibi muliercula,
tui tibi fictivi amores, tuæ tibi oblectatiuncule præ
Deo, præ Deilege, præ honore Dei, longè sunt chario-
ra: ergo in te nec scintilla vivit divini amoris, quamdiu
hos mores & impurum hunc amorem persequeris. *Hæc
est enim charitas Dei, ut mandata eius custodiamus.* Quid est,
inquit Augustinus, quod diligo Regem, si odio habeo
eius legem? & verissimè Gregorius: *Vox, inquit, amat,*
qui ad mandata ejus à suis se voluptatibus coercet: qui per
illicita desideria diffult, profecto Deum non diligit, quia ei sua
voluntate contradicit.

1. Ican. c. 5
vers. 3.

Deinde, ad eandem divini amoris actionem quem-
que obligat alterum hoc periculum, cum quis pruden-
ter sibi meruit, ne ratione loci quò iturus, aut hominum
quibuscum acturus, gravius delinquat, tunc sanè opus,
animum Dei amore sic inflamment & muniat, ut cum
Psal. 118. Psalte regio sincerè pronunciet : *Scrutabor legem tuam*
vers. 34. *Domine, & custodiam illam in toto corde meo. Haec est enim*
1. Ioan. 6. 5. *charitas Dei, ut mandata eius custodiamus.*

Pfal. 118.
vers. 34.
1. Ioan. 2.
vers. 3.

Postremo denique corporis animique periculum, idem quod dixi, divini amoris argumentum postular: ut, cum quæ fataliter sibi horam imminere sentit, hoc ipso in suum conditorem amore feratur, idque non præ-
næ formidine, non præmi spe, sed quod agnoscat, hoc à se **SYMMO BONO** modis omnibus deberi. Hac certe
supremæ vitæ horâ, si unquam, illa, quam integerrime
potest, observanda: **Diliges Dominum Deum tuum, ex
toto corde tuo, & ex totâ animâ tuâ, & ex omnibus viribus
tuis, & ex omni mente tuâ. Charitas nunquam excidit. Ergo,
in charitate cœsumus in illo per omnia.**

Luc. cap. I.
vers. 27.
1. Cor. c.
vers. 8.
Ephes. c.
vers. 15.

*Epheſ. c. 4.
verſ. 15.* *Proteſtatio ad Deum, ſaltem ſemel per hebdomadam dicenda.*

Siquidquam, ô mi Deus, cogitauero, dixero, fecero per imprudentiam, quod diuino beneplacito tuo repugnât: coram te, Domine, totaque curiâ tuâ cœlesti protestor, id præter & contra voluntatem meam fieri. Si aliter accidat, Misereere, Domine, & errantem illic revoca, cadentem subleua: & ne id contingat, per bonitatem tuam rogo te, misericordissime Deus, ut benedictione tuâ me præuenire, & tanquam rem tuam possidere ac regere digneris. Arbitrii mei libertatem tibi sic subijcio, ut illam à te, si opus, etiam cogi cupiam, & vinciri, ut contra te rebellet, aut contra voluntatem tuam vel minimum, quid committat. Unicè velim, mi Deus, quod tu vis; & quod tu non vis, id & ego unicè nolim. Hæc mea unica sit voluntas, voluntatis tuæ beneplacitum querere, ac facere in omnibus. Si quid, Domine à te petam, ne largiaris petenti quod honori tuo deroget, quod tuæ voluntati repugnet. Scio, ô bonitas, scio: id mihi solum obest, quod tibi non placet. Ergo te per omnes Sanctos Angelos tuos oro, da mihi odium mei, & tui in omnibus amorem.

Gemitus ad Deum anhelantes, amoris plenissimi.

AMo te mi Deus, cupióque ardentius amare. Hac amoris flammâ cor meum penitus liquefiat. Nihil extra te me beat. Et quando, mi Deus, & quando ad te hinc evolabo?

H O R A IX.

*Disce MORI : id te doceat maximus
debitorum numerus.*

MEMENTO homo spuma, immenso aere alieno te laborare. Cogita peccata tua omnia, & in unum

ca cumulum compone : tot lascivas cogitationes, tot Marure
verba non otiosa tantum, sed contumeliosa, fræda, peniten-
tractatoria : tot facta improba nullo furo excusanda. In- dus, &
tructor hos tantis noxarum acervos, & fateri cogis : ignoscen-
Magnus debitor sum multorum millium talentorum, dum,
& heu, si me sic obærat mors meo adversario tradat,
certum est, carcere non exibo, dum ad teruncium solve-
ro. *Marure* hæc cogita & aliis sæpe ignoscito, tibi nun-
quam. Quis cognoscunt, uti semper peccant, ita sem-
per plorant. Vis nunquam esse tristis ? bene vive : bea-
tus ille homo, qui semper & ubique sic vivit, ut unam-
quamque diem velut ultimam, & non redituram con-
sumat. Memento mori.

Disce VIVERE: id te docent lex Castitatis.

Fluctus Spiritus est charitas, continentia, castitas: Omnis autem ponderatio non est digna continentis animi. Nemo jactet pudicem animum, si impudicum habeat oculum: nemo de casto corpore gloriatur, cujus casta non sit cogitatio. Optimus Job idco cum oculis faceret fœdus, ut posset etiam cum cogitationibus: Papię ait, sedus cum oculis meis, ut ne cogitarem quidem de virgine: quam enim pariter haberet in he Deus desuper & Oraculum accipe à beato Hieronymo editum: Quacuq; accipit, vir tute pollice, quibuscunq; operibus niteas, si cingulo castitatis careas, omnia per terram trahis. Et crede mihi, mi homo, si te pestilens libidinis uredo adurat, nec resistas, perisisti. Corpus, animus, pecunia, fama, omnia tibi tua pericunt: vale dic celo, & morere. Ergo principiis obsta, & canit obtere huic colabro, ne cauda te venenct.

Disce ORARE: id te doceat Oratio
B. Francisci.

DEVS MEVS, ET OMNIA.

BEatum Franciscum accepimus noctes ipsas quatuor verbulorum horum commentatione & creberrima repetitione, non semel summâ cum animi sui voluprate transegisse. Igitur voce præeuntem sequere, & dic:

DEVS MEVS, ET OMNIA.

Millies hoc dicam, millies hoc cogitabo, millies hoc, & usque, & usque, & usque millies repetam. Neque enim vel dicere vel cogitare majus possum aut melius, quam hoc ipsum, **DEVS MEVS, ET OMNIA.** Alii alia querant, alia desiderent, unum ego Deum meum quero, Deum desidero: **O DEVS MEVS, ET OMNIA.** Opes alii & honores, voluptates aliis universas relinquo: Deum ego habeam, & omnia habeo. Totos alios ego mundos concedo: autecos & gemmeos montes non invidio; summas delicias permitto; mihi Deus meus est omnia. Nihil ista bonum; nihil ista pulchrum aut jucundum, quin summum illud & primum bonum, & melius sit, & pulchrius sit ac jucundius. **DEVS MEVS, ET OMNIA!** quam me varia saepe accendunt desideria, quam diversis subinde aestu cupiditatum! ita ut cum lunatico illo adolescente, modò in ignem, modò in aquam rapiar. Sed quam illa tanta bona sunt, quae ego tam anxie appetto? num hoc vel illud genus edulium aut potioris? Deus meus, cibus meus, potus meus, & omnia. Num hoc vel illud genus relaxationis aut voluptionis? Deus meus, gaudium meum, voluptas mea, & omnia. Num hoc vel illud genus honoris aut dignitatis? Deus meus, honor meus, mea dignitas, & mea omnia. Quid est tandem quod appetere possim; & cujus loco, mihi non Deus sit, & sit omnia? mihi epulatio, mihi oblectatio, mihi quies, mihi thesaurus Deus est, mihi Deus omnia, & plus quam omnia. Nam etsi cibus, quibus inhio, vesci: potus, quem sitio, refici: voluptate, quam ardeo, frui: honores, quos ambio, assequi

Deo frui
est perfe-
ctissime
frui omni-
bus bonis.

assequi liceat: quid istud vesci, quid istud refici, & frui, A
& assequi? DEVS MEVS, ET OMNIA, te frui, à te refi-
ci, est perfectissime refici, est frui omnibus bonis: DEVS
MEVS, ET OMNIA. At verò labor premit, dolor affligit,
cura distrahunt, homo turbat, & exagitat. Nihil horum
metuendum; neque enim hæc omnia, etiam si simul in-
gruant, mala sunt, si summum illud bonum opituletur
Deus. DEVS MEVS, ET OMNIA. Tu mihi, ô bone
Deus, ô bonitas, tu in labore quies, in dolore voluptas,
in curis securitas; tu mihi ab omni hominum insultu
propugnaculum tutissimum; tu mihi ab omni malo re-
fugium; tu mihi ES OMNIA, quæcunque tandem desi-
derare possum. Ergo, quodcunque in posterum, &
quodcunque bonum appetiero, hoc ipse mihi semper
occinam: DEVS MEVS, ET OMNIA. Desine, ô homo,
impuros ritulos sectari, cum fontem purissimum ha-
beas: Deum habes, omnia habes, quæcunque habere
concupiscis.

Oratiuncula selecta ad Christum Dominum.

Prima.

Dam mihi obsecro, Domine, diabolica vitare conta-
gia, & ad te meam, etiam rebellem, compelle
propitiis voluntatem.

Secunda.

Omnipotens æternæ Deus, fac mē tibi semper, &
devotam gerere voluntatem, & majestati tuæ sin-
cero corde servire.

Tertia.

Tvæ me quæso, Domine, gratia semper & præve-
niat & sequatur, ac bonis operibus jugiter faciat
esse intentum. Qui vivis in sæcula sæculorum.

Vna voluntas Dei, adversa, morbum, mortem inferentis:
& hominis ista perseverantis.

Deus meus, amor meus, absit, ut quod tu vis, ego
nolim; aut quod tu non vis, velim ego. Tua volun-
tas, mea voluntas: imò jam amplius mea non est, quia
tua esse cepit, imò tua jam mihi sequenda est, quia
mea esse cepit. Idem ego velle debeo, quod tu; & verò
etiam, ô Domine, volo. Vis me agrotare? volo. Vis me
depauperari? volo. Tabescere? volo. Doloribus affli-
gi? volo. Solatiis destitui? volo. Adversis plurimis exer-
ceri? volo. Mori etiam? & hoc volo. Vis me cæco ad-
scribere? volo quàm maximè. Inferis addicere? Ah! bone
Jesu, ut tu hoc velles, volebam ego & merebar: ut ego
hoc nollem, & volebas tu & merebaris. Atque
si fieri posset (uti sanè non potest) horum alterutrum:
aut sanctissimam tuam voluntatem irritam esse, ut ego
beatus sim; aut me damnatum esse, ut sanctissima vo-
luntas tua rata sit, proclamo: melius est damnari me; &
servari, quod tu vis, ô Deus. Sed, ô bonitas, mortem D
meam, scio, non vis, qui Filii tui mortem ideo volebas,
ut posses non velle meam. Per illam ergo Filii mortem
te rogo, ô Pater, à morte æternâ me eripe. En vulnera,
en sanguinem, quo tibi pro me litatum est: Filio nole-
bas parere, ut posses servare. Quia ergo & potes, &
vis misereri, ô immensa, ô tremenda Majestas, misere-
re mei, parce mihi. Peccavi, negare non possum; sed tu
potes condonare quidquid peccavi. Serva me, Deus,
quem creasti: opus tuum sum, & te meum opificem
videre & æternum laudare cupio. Potes quidem, instar
figuli, me luteum vasculum & sub sui auctoris manu
parum obsequens frangere: & (pridem id meritis sum)
in flammis abjicere, sed quia major est tua bonitas,
quàm malignitas mea, parce Domine, parce, parce, vi-
vam amando te, qui brevem moriar, hoc per ultimum ha-
litum rogando te: MISERERE.

Annotatiuncula de Divine & humana voluntatis
conformatione.

Per omnem sacram paginam, nihil commendatius Prima de
est, quàm hæc divinæ & humanæ voluntatis unio. divinæ &
Christus utique omnium hominum optimè orare no- humanæ
vitæ; sic autem oravit: Pater, non mea, sed tua voluntas fiat. voluntatis
Sed nec nos aliter orare docuit: Fiat voluntas tua, sicut in conformati-
celo, & in terrâ. Mille alia bibliorum pro hoc testimonia notatio.

II. Unicam in omnibus Dei voluntatem attendere, Secunda.
est compendium & summa optimæ ac tranquillissimæ
vitæ.

III. Extra omnes tempestatum furias, supra nubes Tertia.
securus degit, quicunque sua omnia ad unicam Dei vo-
luntatem collineat. Amicis summum precandi genus est
VELLE: Deo amicum facit, idem in omnibus semper
OMNIA cum Deo.

IV. Quæcunque in orbe sunt, aut verè mala, & in Quarta.
Deum peccata sunt, aut certè mala non sunt, quia nec
peccata sunt. In prioribus illis Dei permissio, in his dis-
positio semper admirabilis elucet. Nam omne malum
pœnæ, ut Theologi loquuntur, positivè & effectivè à
Deo est, illius etiam quæ è peccatis nascitur. Ipse Deus
harum pœnarum omnium clarissimè auctorem se fate-
tur, Isaiâ proclamante: Ego Dominus & non est alter: for- 1sa. cap. 45.
mans lucem & creans tenebras; faciens pacem, & creans ma- 2.6. & 7.
lum: Ego Dominus faciens omnia hæc. Amos hoc ipsum con- Amos cap. 3.
firmans: Si erit malum, inquit, in civitate, quod Dominus vers. 6.
non fecerit? Ergo quæcunque demum subeamus pœnas, 1. Reg. cap. 3.
a quo & fidenti animo dicamus: Dominus est, quod bonum vers. 18.
est in oculis suis faciat.

V. Ideo sapienter Epictetus: ne posses, inquit, ea Quinta.
quæ sunt, irasci ut tu vis: sed, si sapias, ita velis ea fieri ut sunt. Enchir. c. 13.
Sic omnia secunda tibi accidunt. Sapientis Thomas à imit. Chri-
Kemp. Homo internus citò se colligit, sicut res eveniunt, sic se 11. lib. 2. c. 1.
illis accommodat. Sapientissimè Salomon: Non contrista- num. 7.
bit iustum quidquid ei acciderit. Quid enim tristetur ille, Prov. 4. 12.
qui in omnibus summam Dei providentiam, & sanctis- vers. 21.
simam ejus voluntatem agnoscit?

VI. In omni fortunâ, secundâ & adversâ, in quavis Sexta.
turbatione aut tentatione, in quibuscunque procellis,
tutissimum & optimum, unicam sibi Dei voluntatem
sequendam proponere: universâ & singula, quæ facien-
dâ & ferendâ, in unam Dei voluntatem reducere. Hac
quicquid ierit, tutissimus ibi.

VII. In morbo & morte non est utilius exercitium Septima.
ullum (Ludovico Blosio teste,) quàm ut quis seipsum In consil. pu-
ex integro divinæ voluntati submittat, & immensam sili pag. 328.
Dei bonitatem ac misericordiam HUMILITATIS &
CHARITATIS brachiis amplectatur.

HORA. X.

Disce MORI: id te doceat usitatus
defunctorum Psalmus.

MEMENTO homo aura, quid tibi omnes è tumultis
defuncti acclament: MIHI HERI, ET TIBI HO-
DIE: Memor esto iudicii mei, sic enim erit & tuum. Hic ille Eccli. c. 38.
communis mortuorum Psalmus est, quo invitatur ad vers. 23.
tumulum. Imus huc omnes, nec se jungimur, sed leniter
alter alterum anteimus. Hæc lex est universi: nasci, sur-
gere, languere, mori. Omnes morimur, & quasi aqua dilabi- 2. Reg. c. 14.
mur in terram, quæ non revertuntur. Ideo id sæpe cogitan- vers. 14.
dum est. Quare sarcinulas collige, brevi aderit qui te
ducat ad PLURES. Iter hoc ne cauro, nec prece, nec pre-
ticio, arte nullâ redimes. Eundum est, eundum, & in
alium orbem migrandum: si mortem metuis æternam,
vide ut tua ante te vitia moriantur. Memento mori.

Disce